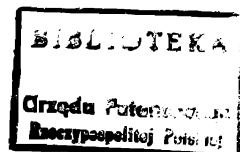

Warszawa, dnia 20 września 1952 r.

C10j 3/42

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 35014

Kl. 24 e, 3/05

Główny Instytut Mechaniki

(Warszawa, Polska)

Mały gazogenerator, zwłaszcza do samochodów

Udzielono z mocą od dnia 11 października 1950 r.

Większość małych gazogeneratorów posiadają ruszty, które mogą być wstrząsane od zewnątrz za pomocą dźwigni co umożliwia częściowe przesypywanie przez nie w czasie ruchu popiołu i małych kawałków żużla.

Wynalazek ma na celu ulepszenie przesypywania popiołu przez ruszty zwłaszcza w zastosowaniu do gazogeneratorów samochodowych. Ruszty według wynalazku są wykonane jako ruszty obrotowe. Uruchomiane co pewien czas ręcznie lub za pomocą silnika, przy czym blacha zgarniająca rusztów usuwa pozostałości spalania do wewnątrz przez powierzchnię pierścieniową, otaczającą wał obrotowy rusztów. Dzięki temu przez odpowiednie kruszenie obrotowe pozostałości spalania można osiągnąć bardzo skuteczne przesypywanie ich przez ruszty, bez konieczności zwiększenia średnicy gazogeneratora. Ruszty są napędzane za pomocą wału pionowego, którego wydrążenie służy jednocześnie do doprowadzania powietrza spalania.

Rysunek przedstawia przykład wykonania rusztu według wynalazku w połączeniu z gazo-

generatorem samochodowym o wznoszącym się zgazowaniu. Cyfra 1 oznacza dwusieczny płaszcz pierścieniowy stanowiący gazogenerator 2, na którym osadzony jest płaszcz cylindryczny 3, służący do doprowadzania paliwa.

W celu umożliwienia doprowadzania paliwa bez szkodliwego działania gazu przewidziane są dwa zamknięcia 4 i 5. Gazy odprowadza się przez przewód 6. W górnej części płaszcza 1 znajdują się otwory 7 do czyszczenia gazogeneratora. W dolnej części gazogeneratora 2 znajdują się boczne włady 8 i ruszt obrotowy 9. Między częścią główną rusztu obrotowego 9 i jego wierzchołkiem znajdują się otwory podmuchowe do doprowadzania powietrza spalania i pary wodnej. Wał 10 obrotowego rusztu 9 jest przedłużony ku dołowi i przechodzi przez zbiornik 11 gazogeneratora.

Na dolnym końcu tego wału osadzone jest dowolne znane urządzenie napędowe. Wał 10 może być napędzany za pomocą silnika specjalnego lub też w razie potrzeby, silnikiem samochodowym, tak, że uzyskuje się ciągły ruch obrotowy

rusztu. Lepiej jest jednak napędzać ruszt okresowo w większych lub mniejszych odstępach czasu, zależnie od stopnia obciążenia gazogeneratora. W wielu przypadkach można ograniczyć się tylko do ręcznego napędu np. za pomocą mechanizmu zapadkowego. Wał 10 powyżej koła napędowego na poziomie rury 12 do doprowadzania powietrza spalania jest wydrążony, aby można było doprowadzać powietrze do górnych części rusztu 9. Otwory wlotowe 13 muszą być rozmieszczone na obwodzie tak, aby po każdym włączeniu urządzenia napędowego uzyskać wolny przepływ powietrza przez rurę 12, pierścieni 14 i wydrążenie wału 10. W pewnym odstępie poniżej rusztu 9 znajduje się ścianka działowa 15 zaopatrzona w otwór przez który przechodzi wał 10 rusztu 9 z dużym luzem tak, że powstaje otwór pierścieniowy 16. Poniżej tym otworem pierścieniowym i pod rusztem 9 znajduje się blacha zgarniająca 17 nieco przesunięta na zewnątrz otworu 16. Przybli-

żony kąt zsypu spadających na dół pozostałości spalania oznaczony jest linią przerywaną 18.

Zastrzeżenia patentowe

1. Mały gazogenerator zwłaszcza do samochodów z rusztem osadzonym obrotowo i napędzanym ręcznie lub za pomocą silnika okresowo albo też w sposób ciągły, znamieny tym, że ruszt obrotowy (9) posiada blachę (17) zgarniającą usuwane pozostałości spalania do przestrzeni pierścieniowej (16) otaczającej współosiowo wydrążony wał napędowy (10), który służy jednocześnie do doprowadzania powietrza spalania.

2. Mały gazogenerator według zastrz. 1, znamieny tym, że wydrążony wał napędowy (10) rusztu obrotowego (9) posiada na poziomie wylotu rury (12) do doprowadzania powietrza spalania większą liczbę równomiernie rozmieszczonych na jego obwodzie otworów (13) doprowadzających powietrze.

Główny Instytut Mechaniki

